

4

ನಿನ್ನ ಮೊದಲ ಮುತ್ತು,
ನನ್ನ ಅಥರಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಸುಂದರ
ಕವಿತೆ,
ವಸಂತದ ನವಿಯ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಿರಣ
ಆಗಳಿಗೆ ಸನ್ನಾತ್ತು ಹಾಡತೊಡಗಿತ್ತು
ಭರವಸೆ ಕನಸುಗಳ ಕಾರವಾನ
ಹೋರಟಿತ್ತು
ಇನ್ನು ‘ನಾವು’ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ
ಅಲ್ಲವೇ?

4

ನಿನ್ನು:

ಸುಂದರವಾದ, ಬೆಂಗಿನ ಕವ್ಯ ರಾತ್ರಿ
ದಟ್ಟ, ಘನ ಮೋಡಗಳು ಹಾಡುವ
ನೋವಿನ ಗೀತೆ
ಕ್ಷೀತಿಜದಂಖಿನ ಬೆಳೆಕು ನಿನ್ನ
ಕಂಗಳಲ್ಲಿ
ಸಮುದ್ರದಾಳದಲ್ಲಿಯ, ವಿಸ್ತಾರ ಆಗ
ಸದ ಗಾಥ ಮೂರಿನ ನಿನಾಳಿದಲಿ
ನಾನು ಕರಗಿ ಹೋಗುವೆನು
ಆ ನಿಕ್ಯಾಭೂದಲಿ, ಬೆಂಜನೆಯ
ಪ್ರೇಮದ ಅಗಾಧತೆಯಲ್ಲಿ

ಚತುರ್ಗಳು: ವಾರೀಕ ಹೆಗಡೆ